

ΘΕΜΑ : ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Ως γνωστόν, η κατάθεση τροπολογιών εκμέρους βουλευτών - και όταν ακόμη συνεπάγονται για το Δημόσιο, τους ΟΤΑ ή ν.π.δ.δ. δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους με σκοπό να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο - αποτελεί πρακτική που ακολουθείται κατά πάγιο τρόπο στη Βουλή.
2. Ανεξαρτήτως ορισμένων των δυσκολιών που αναφέρονται στην ερμηνεία του εύρους των αντικειμένων που προσδιορίζει το άρθρο 73 παρ. 3 Συντ. (γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο), βέβαιο είναι ότι όταν συντρέχουν οι όροι της ενλόγω διάταξης είναι συνταγματικά ανεπίτρεπτη η υποβολή τροπολογίας εκμέρους βουλευτών.
3. Παρόλ' αυτά, ουδέποτε φαίνεται να τέθηκε ως τότε με σοβαρότητα το πρόβλημα. Το γεγονός αυτό δεν επιτρέπεται πάντως να δημιουργεί την εντύπωση ότι η σχετική διάταξη (στην οποία παραπέμπει και το άρθρο 88 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής) περιέπεσε σε αχρησία. Η άποψη αυτή θα ήταν από συνταγματική άποψη, αδιανόητη.
4. Θα ήταν γι' αυτό σκόπιμο να τεθεί από την Κυβέρνηση το πρόβλημα, ώστε να συζητηθεί και να αντιμετωπισθεί δραστικά μία πρακτική που αντίκειται στο Σύνταγμα και δημιουργεί ανεπιθύμητες παρενέργειες στην πράξη.

Αθήνα, 23 Μαΐου 1997